

در میزان مهریه " کابین "

حضرت بهاء الله، حضرت ولی امر الله

اصلی فارسی

title: "fa" language: "fa" title: "در میزان مهریه " کابین "

کتاب گنجینه حدود و احکام باب هفدهم - فصل هفتم - صفحه 167

فصل هفتم

در میزان مهریه کابین

در کتاب اقدس نازل قوله تعالی: "لا یحقیق الصّهار الاّ بالأمار قد قدرّ للمدن تسعة عشر مثقالاً من الذهب الأبریز وللقری من الفضة و من اراد الزیادة حرمّ علیه ان يتجاوز عن خمسة و تسعين مثقالاً كذلك كان الأمر بالعرّ مسطوراً." (بند ۶۶)

و در لوح مرحوم حاجی واعظ قزوینی از قلم مرکز پیمان جلّ ثنائه نازل شده قوله العزیز: "از مهریه سؤال نموده بودی، این از احکام حضرت اعلی است بکتاب اقدس تجدید شده است. و آن این است که اهل مدن باید طلا بدهند و اهل قری فضّه و این بسته باقتدار زوج است. اگر فقیر است یکواحد میدهد و اگر اندک سرمایه دارد دو واحد میدهد، اگر با سر و سامانست سه واحد میدهد، اگر از اهل غناست چهار واحد میدهد و اگر در نهایت ثروت است پنج واحد میدهد. فیالحقیقه بسته باتفاق میان زوج و زوجه و ابوبن است، هر نوع در میان اتفاق حاصل شود مجری گردد...."

ORIGINAL

در رساله سؤال و جواب نازل: "سؤال - در مهر اهل قری که فضّه تعیین شده باعتبار زوج است یا زوجه یا هر دو و در صورت اختلاف که یکی شهری و دیگری از قری باشد چه باید کرد؟ جواب - مهر باعتبار زوج است اگر از اهل مدن است ذهب و اگر از اهل قری است فضّه."

۲ - در مهریه ساکنین قصبات حضرت ولیّ امرالله جلّ سلطانه میفرمایند قوله الأهلی: "آنچه در خصوص مهریه برای اهالی قصبات معروض داشته و کسب تکلیف نموده بودند در محضر مبارک معلوم شد فرمودند بنویس تعیین قطعی موقف اهالی قصبات در اقلیم ایران از وظایف مخصوصه محفل ملیّ بهائیان ایرانست." مطابق امر مبارک محفل مقدّس ملیّ ایران در تاریخ بهمن ماه ۱۳۱۴ چنین تصمیم گرفت که اهالی قصبات در حکم ساکنین قری بایستی محسوب شوند و در ادای مهریه چون اهالی دهات رفتار نمایند (نقل از مراسله محفل مقدّس ملیّ ایران نمره ۶۷۵ مورّخه ۶/۱۳/۹۴ = ۱۸/۸/۱۳۱۶ که در جواب سؤال نگارنده این رساله مرقوم و ارسال فرموده اند.) در رساله سؤال و جواب نازل: "سؤال - میزان شهری و دهاتی بچه حدّ است هر گاه شهری هجرت بده نماید و یا دهاتی هجرت بشهر کند و قصد توطن نماید حکمش چگونه است و کذلک محلّ تولّد میزانت یا نه؟ جواب - میزان توطن است هر جا وطن نماید مطابق حکم کتاب رفتار شود."

۴ - شهری و دهاتی میتوانند بدرجه اولی که نوزده مثقال نقره است در مهریه اکتفا کنند. در کتاب اقدس نازل قوله تعالی: "والذی اقتنع بالدرّجة الأولى خیر له فی الکتاب انه یغنی من یشاء باسباب السموات و الأرض و کان الله علی کلّ شیء قدیراً." (بند ۶۶)

و در رساله سؤال و جواب مذکور است: "سؤال - از مهر جواب - در مهر اقتناع بدرجه اولی، مقصود از آن نوزده مثقال نقره است."

و در لوح زین المقرّبین میفرمایند قوله جلّت عظمته: "آنچه در بیان نازل شده در اهل مدن و قری همان مجری و ممضی است، ولكن در کتاب اقدس ذکر درجه اولی شده و مقصود از درجه اولی نوزده مثقال فضّه است که در باره اهل قری در بیان نازل شده و این احبّ است عند الله در صورتیکه طرفین قبول نمایند چه که مقصود رفاهیت کلّ و وصلت و اتّحاد ناس است. لذا هر چه در این امورات مدارا شود احسن است. انشاء الله باید اهل بهاء با کمال محبّت و صفا با یکدیگر معامله و معاشرت نمایند."

و در توقیع جناب آقا میرزا اسدالله فاضل مازندرانی از یراعه مبارک مولای توانای مهربان نازل قوله الأهلی: "راجع بمهر ذهب در مدن فرمودند در کتاب اقدس میفرمایند قناعت بدرجه اولی یعنی نوزده مثقال نقره احسن و اولی لذا محدود نمودن مهر بذهب در مدن جائز نه."

(متّحد المال محفل مقدّس روحانی ملیّ ایران نمره ۱۲۸ مورّخه ۱/۵/۹۷ = ۱۵/۳/۱۳۱۹)